

APART DEN HAAG

In 2009 ben ik in de Haagse Schilderswijk gaan werken als directeur van buurtcentrum De Mussen. Het eerste wat mij als Brabantse in mijn nieuwe baan opviel was de enorme segregatie in Den Haag. Er lijkt een onzichtbare muur te bestaan tussen de Schilderswijk en de rest van de stad. Jongeren in de wijk vertelden mij dat zij zich helemaal thuis voelen in de wijk. Maar, zo gauw ze de wijk uit zijn, voelen ze zich niet meer op hun gemak. Meerdere malen heb ik meegemaakt dat Hagenaars van buiten de wijk mij lieten weten liever niet naar De Mussen te willen komen, want kon je in de Schilderswijk wel veilig over straat?

Deze onzichtbare muur maakt dat verschillende groepen burgers in de stad elkaar niet kennen en vreemde beelden over elkaar hebben. Segregatie en polarisatie gaan veelal hand in hand, hetgeen de leefbaarheid van de stad niet ten goede komt.

In Den Haag maakt het nogal uit waar je wieg heeft gestaan. Als die in de Schilderswijk stond, vermindert dat veel van je toekomstkansen. Veel wijkbewoners leven van een minimum-inkomen of minder, wat zorgen en stress in de gezinnen geeft. Onderzoek heeft aangetoond dat het brein van kinderen die opgroeien in armoede zich

minder ontwikkelt. Zij hebben meer fysieke en psychosociale problemen en meer kans om slachtoffer te worden van kindermishandeling. Kinderen in de Schilderswijk maken vaker dan kinderen in de rest van Den Haag hun school niet af. En als ze hem wel afmaken hebben ze, vanwege discriminatie op de arbeidsmarkt, minder kans om een baan te vinden.

Ook qua gezondheid is er sprake van kansenongelijkheid: driekwart van de bewoners van de Schilderswijk heeft een chronische ziekte. Het aantal levensjaren in goede gezondheid is in de Schilderswijk het laagste van heel Nederland. Vergeleken met de rest van de inwoners van Den Haag, ervaren bewoners in de Schilderswijk meer eenzaamheid, depressiviteit en angsten. De kans om te overlijden

aan corona is in de Schilderswijk anderhalf keer zo groot als in de rest van de stad. Deze cijfers zijn weinig hoopvol, ook in de wetenschap dat armoede overgaat van de ene generatie op de andere.

Je zou dus denken: er wordt alles op alles gezet om deze onacceptabele kansenongelijkheid te verminderen. De werkelijkheid echter, is dat er de afgelopen jaren voornamelijk is bezuinigd op voorzieningen in deze wijk. Hierbij roep ik dan ook de politieke partijen op om meer te investeren in de voorzieningen voor bewoners in de armere wijken. En de Haagse burgers om langs te komen in de Schilderswijk. Kom huiswerkbegeleiding geven, of Nederlandse les, of help mee in de kindervakantieweken. U zult dan merken dat de Schilderswijk een hele leuke, dynamische wijk is, met een heerlijke visboer, de kleurrijke Haagse markt en bewoners die bij elkaar betrokken zijn. Laten wij als burgers van Den Haag meer naar elkaar omkijken en samen de stad weer heel maken, met gelijke kansen voor alle burgers van de stad.

Nicoline Grötzebauch
Directeur buurtcentrum De Mussen
www.demussen.nl
nicoline.grotzebauch@demussen.nl